

"No corro a la Fórmula 1 per fer-me la foto"

Diumenge comença el Mundial de Fórmula 1, que enguany compta amb la participació de dos pilots catalans: Pedro Martínez de la Rosa i Marc Gené (Sabadell, 1974), que somnia ser campió del món d'aquí uns anys.

Quan Marc Gené va fer deu anys i, gràcies a les seves bones notes, el seu pare li va preguntar si volia una moto o un kart. Va triar el vehicle de quatre rodes. En aquell moment començava un idil·li ininterromput entre el sabadellenc i l'automobilisme. Seguint els passos d'en Jordi, el seu germà i referent esportiu, Gené ho ha guanyat pràcticament tot (Karting, F-Ford, Fórmula 3, Superfórmula italiana) abans de fer el gran salt a la Fórmula 1. El passaport a la glòria el va obtenir l'any

MARC VILA

passat a l'Open Fortuna by Nissan i al volant d'un monoplaça de l'equip valencià Adrià Campos Motorsport. Marc Gené confia que la seva vida no canviï massa, però és conscient que a Minardi té 120 persones treballant per a ell, que existeix una audiència televisiva mundial de 42.000 milions de persones si sumem la de totes les curses, i un país que somnia tenir algun dia un campió del món.

—Per què tretze anys sense cap representant en la Fórmula 1 d'un país enamorat del motor i la benzina?

—La Fórmula 1 és molt més elitista que les motos, perquè només permet que hi hagi 22 pilots a tot el món i a més crec que la situació econòmica del país no era la propícia perquè n'hi hagués un. El meu germà va fer mèrits més que suficients per ser-hi, però al seu moment va ser impossible.

—Tan elitista és la F-1?

—Sí, és increïblement limitada perquè és l'aparador número u en tecnologia, un món molt tancat a una sèrie de països. Però ara ja hi som, no solament amb pilots sinó també amb empreses, com el meu cas amb Telefónica. Confio que Espanya mai més deixarà de tenir-hi un representant.

—Quin és el preu de l'entrada en la F-1? S'ha parlat d'uns 600 milions de pessetes.

—Això només ho sap Telefónica i ningú no n'ha de fer res perquè és una operació de màrqueting privada. Et diré que segons la repercussió que se'n treu no és massa car, només amb la publicitat que se'n fa a l'estranger ja és una inversió rendible. Però per a un mortal com nosaltres són xifres astronòmiques.

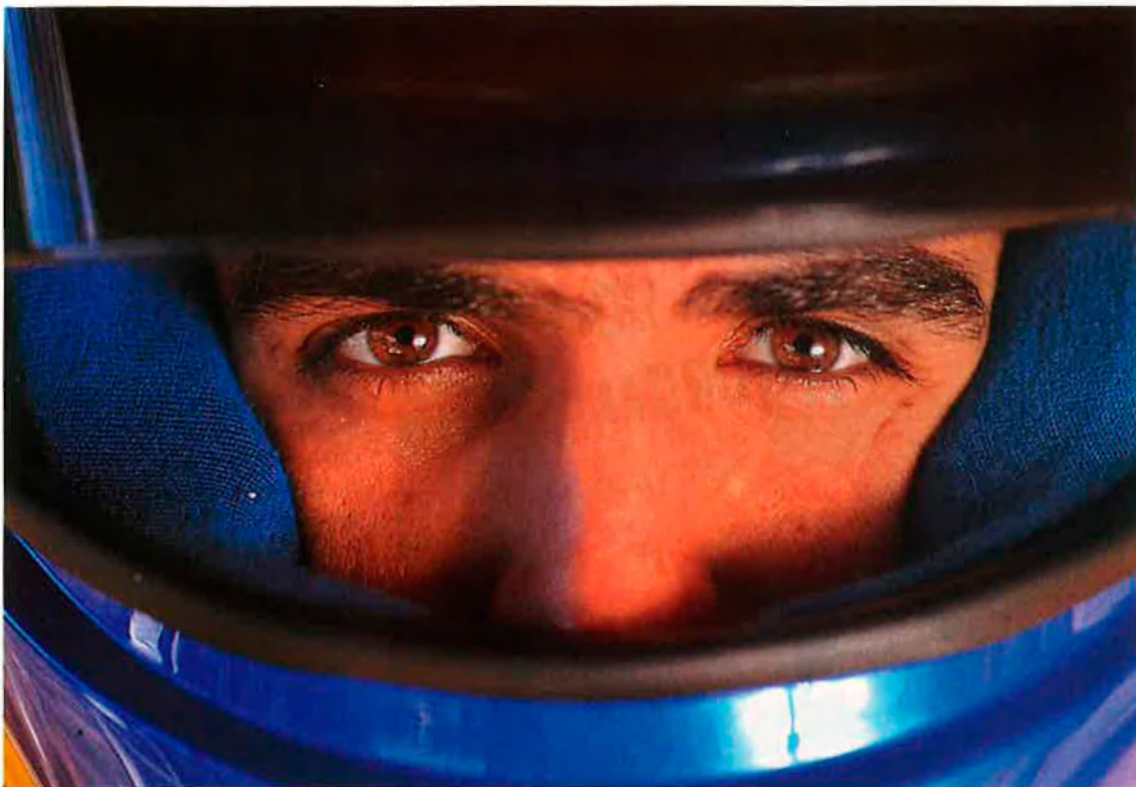
—Sembla que el govern espanyol estava molt interessat a fer que hi hagués un pilot estatal en la Fórmula 1...

—El Consell Superior d'Esports ha ajudat a fer-ho possible. L'ex-secretari, Santiago Fisas, va fer totes les gestions per cercar una empresa privada que estigués interessada a entrar en la F-1, a la vegada que va transmetre la voluntat del govern de disposar d'un pilot pel prestigi que això atorga. També el ministre Piqué va fer moltes gestions perquè, a banda que és un amant del món del motor, sap que Espanya és el quart país productor mundial de cotxes i no tenia cap sentit que no tingués un pilot en la F-1. I, per últim, Telefónica ha fet un canvi d'imatge que volia transmetre al mercat exterior. Corro en la F-1 perquè he estat en el lloc adequat i en el moment precís.

—Ara sou dos pilots catalans en la Fórmula 1, tu i en Pedro Martínez de la Rosa. Això, m'imagino, deu generar una forta rivalitat entre vosaltres dos per demostrar qui és millor...

—Sí, sens dubte, però ell té molta més experiència i els seus resultats poden ser diferents als meus. Jo vinc a aprendre perquè sóc molt jove i aquest any no

MARC VILA

"Nosaltres, els llatins, estem acostumats a pensar que un segon lloc és un fracàs. Cal tenir paciència, d'aquí a uns anys tindrem un campió del món, segur."

haig de demostrar res. M'imagino que la premsa intentarà enfrontar-nos, però mentre sigui una rivalitat sana, com la que tenen el Checa i el Crivillé, no passarà res perquè tots dos parlem el mateix idioma.

—Tots dos heu dit que aconseguir un punt al Mundial ja seria un premi. No aspireu a molt poc?

—Sí, però la situació en què ens trobem és la que marcarà els resultats. L'any passat, el meu equip, Minardi, no va aconseguir ni un punt. Sóc un pilot nou, amb només cinc entrenaments en la F-1 i el més normal seria no aconseguir cap punt. Però és clar que jo intentaré guanyar-ne algun perquè sóc ambiciós, i tant Telefónica com jo no ens hem ficat en la Fórmula 1 només per fer-nos la foto. Volem aprendre, créixer, i acabar traient bons resultats.

—Té por que hi hagi un descens quan el gran públic us vegi a la cua?

—És una possibilitat, però el Crivillé tampoc no guanyava curses quan va començar. La nostra entrada en la F-1 és una inversió a mitjà termini i la gent ho ha d'entendre així. Afortunadament qui ho ha d'entendre, en el meu cas, l'espònsor, ja sap que no s'aconsegueixen resultats al primer any, sinó, molt probablement, al tercer. Nosaltres, els llatins, estem acostumats a pensar que un segon lloc és un fracàs. Cal tenir paciència, d'aquí a uns anys tindrem un campió del món, segur.

—Participar i guanyar l'Open Fortuna by Nissan 1998 ha estat la clau de la seva carrera?

—Sí, és un torneig creat a Catalunya i, a més, vaig tenir la sort d'estar en un equip valencià, l'Adrià Campos Motorsport. Comercialment, aquesta prova ha estat un èxit, i també quant a la qualitat dels pi-

lots. Ara els nous pilots espanyols ja no hauran d'anar a córrer a fora, com vaig fer jo durant cinc anys, a Anglaterra i Itàlia.

—El pilot de Fórmula 1 està massa supeditat a la màquina?

—Si l'únic que hi comptés fos el pilot es podria fer un mundial amb un cotxe únic i una sola marca, però els interessos de les firmes comercials són part de l'atractiu de la Fórmula 1, que la utilitzen per desenvolupar la tecnologia que després serà aplicada als cotxes de carrer. Per això, quan celebrem el gran premi a Montmeló vénen tants polítics i fins i tot el rei, perquè saben que al darrere hi ha molta indústria.

—Parlar d'un equip català en la Fórmula 1 és utòpic?

—Era impensable que hi hagués un pilot i per tant ara ja no hi ha res impossible. Hi ha molta gent que ho desitja i de segur que ja s'hi treballa. Però tornant a l'elitisme, en la Fórmula 1 només es permet que corrin dotze equips, que ja estan adjudicats. Crear-ne un de zero és impossible si no és que algú es dona de baixa o bé es ven. L'única possibilitat seria ajuntar-se amb algun dels existents.

—Ha pensat quina bandera traurà quan guanyi un gran premi?

—Em sembla que no n'agafaré cap, per evitar-me problemes. Jo sóc català però no puc oblidar que tots els suports m'han vingut del conjunt de l'estat. Al món del motor no pots entrar en una polèmica com la de les seleccions catalanes o espanyoles, perquè els qui manen són els espònsors.

Jordi Finestres